Lietas arhīva Nr. C-0594-19/24
ECLI:LV:RLPT:2019:1011.C29263618.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2019. gada 11. oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese I. Ušakova,
ar sekretāri J.Dzērvi, tulci N.Dmitrijevu,
piedaloties prasītājam /pers. A/,
atbildētājas DzĪB "/nosaukums/" pārstāvim /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret DzĪB "/nosaukums/" par pienākuma izpildi un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017.gada 20.oktobrī /pers. A/ (prasītājs) cēlis prasību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pret DzĪB "/nosaukums/" (atbildētāja) par pienākuma izpildi un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Prasībā norādīti tālāk minētie argumenti.

U z 17.07.2000. pirkuma līguma pamata prasītājam pieder dzīvoklis /adrese/. Īpašuma tiesības zemesgrāmatā nostiprinātas 2000.gada 13.novembrī.

Minētās daudzdzīvokļu mājas apsaimniekošanu no 01.12.2013. veic atbildētāja.

Prasītājs kā dzīvokļa īpašnieks vēlējies pārliecināties, vai tiek ievērots Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums, t.i., atbilstoši šā likuma 14.panta otrajai daļai un 15.panta otrajai daļai lūdzis iepazīstināt viņu ar atskaiti par 2011.gadā izlietotajiem līdzekļiem par juridiskās palīdzības saņemšanu, kas beidzies bez rezultāta.

04.09.2017. nosūtījis atbildētājas valdei rakstisku iesniegumu, lūdzot izsniegt (nosūtīt) atskaiti par 2011.gadā izlietotajiem līdzekļiem par juridiskās palīdzības saņemšanu.

Atbildētāja atteicās to darīt, tāpēc prasītājs vēršas tiesā.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu atbildētājas rīcība pārkāpj prasītāja tiesības, ir prettiesiska, diskriminējoša, aizskar viņa godu un cieņu. Atbildētājas rīcība izpaužas kā normatīvo aktu neievērošana, ignorējot prasītāja pieprasījumus un atbildot uz tiem ne pēc būtības, nodarot prasītājam garīga rakstura ciešanas. Katrs prasītāja tiesību aizskāruma gadījums nozīmē stresu, uztraukumu un papildus darbības, lai likumīgi aizsargātu savas tiesības. Tas ir pamats prasīt morālā kaitējuma atlīdzinājumu, lai preventīvi novērstu turpmākos aizskārumus no atbildētājas puses un sniegtu prasītājam taisnīgu atlīdzinājumu par sagādātajām ciešanām un pārdzīvojumiem.

Prasītājs lūdz : uzlikt par pienākumu atbildētājai izsniegt prasītājam atskaiti par 2011.gadā izlietotajiem līdzekļiem par juridiskās palīdzības saņemšanu; piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam morālā kaitējuma kompensāciju 380 EUR; piedzīt tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu, dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta otro daļu, 15.panta pirmo un otro daļu, Civillikuma 1635.pantu.

[2] Atbildētājs iesniedzis paskaidrojumus uz prasību.

Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus faktam, ka atbildētājam ir bijuši 2011.gadā izlietoti līdzekļi par juridiskās palīdzības saņemšanu.

Prasītājam nav prasījuma tiesību prasīt atbildētājam informāciju par atbildētāja saimniecisko darbību. Šādas prasījuma tiesības ir tikai dzīvokļu īpašnieku biedrības "/nosaukums/" biedriem. Prasītājs nav iesniedzis pierādījumus, ka ir biedrības biedrs.

Atbildētājs 2011.gadā nav tērējis nekādus naudas līdzekļus par juridiskās palīdzības saņemšanu, jo atbildētājs Uzņēmumu reģistrā ir reģistrējies tikai 2013.gadā. Atbildētājs nevar sniegt nekādu atskaiti, jo 2011.gadā biedrība "/nosaukums/" vēl nebija reģistrēta.

Lai varētu izlemt par morālā kaitējuma piedziņu, prasītājam ir jāpierāda, ka persona, kura tiek vainota tiesību aizskārumā, ir izdarījusi neatļautu darbību, rīkojusies prettiesiski un jāpierāda, ka prasītājam, kā cietušajam, radies morālais kaitējums.

Prasītājs nav pierādījis, ka atskaites par juridisko pakalpojumu nesniegšanu, prasītājam būtu radījusi kādus zaudējumus. Nav pierādījis, ka minētās informācijas neizsniegšana, kuras turklāt atbildētājam nav, jo šādas izmaksas atbildētājam nav bijušas, būtu radījusi kādu prasītāja tiesību aizskārumu.

Prasītājs nav pierādījis, ka kādu atbildētāja atšķirīgu attieksmi pret viņu kā vienu no mājas īpašniekiem, kuram atšķirībā no citiem īpašniekiem nav izsniegti atbildētāja rīcībā esoši ar prasītājam piederošās mājas (dzīvokļa) pārvaldīšanu saistīti dokumenti. Prasītājs nav pierādījis, ka viņam atbildētāja rīcības rezultātā, nerodoties nekādiem zaudējumiem, nerodoties nekādiem tiesību ierobežojumiem, būtu radušās tādas garīgas ciešanas un pārdzīvojumu, par kuriem pienāktos morālais gandarījums – atlīdzība naudas izteiksmes veidā.

Prasība ir nepamatota un noraidāma.

[3] Prasītājs iesniedzis atsauksmi uz paskaidrojumiem.

Atsauksmē citētas virkne tiesību normu un norādīts, ka atbildētāja paskaidrojumi ir nepierādīti.

Pēc prasītāja rīcībā esošās informācijas dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "/nosaukums/" laika periodā no 2011.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 31.decembrim prasītājam rēķinos iekļāvusi maksu par 2011.gadā izlietotajiem līdzekļiem par juridiskās palīdzības saņemšanu.

Tāpēc 04.09.2017. prasītājs nosūtījis atbildētājam iesniegumu, kurā pieprasījis izsniegt viņam atskaiti par dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības "/nosaukums/" 2011.gadā izlietotajiem naudas līdzekļiem par juridiskās palīdzības saņemšanu.

Atbildētājs prasītāja lūgumu nav izpildījis.

No 29.11.2013.Akta par dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas un apsaimniekošanas procesa nodošanu un pārņemšanu izriet, ka atbildētāja rīcībā ir nodota dzīvojamās mājas /adrese/, lieta, kurā saskaņā ar tiesību aktiem, jāatrodas informācijai par dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības

"/nosaukums/" 2011.gadā izlietotajiem naudas līdzekļiem par juridiskās palīdzības saņemšanu.

[4] Tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja uz prasībā norādītajiem argumentiem un pamata, lūdza apmierināt.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis prasību uzskatīja par nepamatotu, kā arī norādīja, ka daļā tiesvedība ir izbeidzama, jo ir spēkā stājies spriedums.

Motīvu daļa

[5] Prasītājam pieder nekustamais īpašums /adrese/ (lietas 10.lapa).

Nav strīda, ka dzīvojamo māju /adrese/ kopš 01.12.2013. apsaimnieko atbildētāja (lietas 11.-12.lapa).

Nav strīda, ka pirms 2013.gada 1.decembra dzīvojamo māju pārvaldīja un apsaimniekoja Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "/nosaukums/"

04.09.2017. prasītājs nosūtījis atbildētājas valdei iesniegumu, kurā, pamatojoties uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.pantu, lūdzis sniegt (nosūtīt) atskaiti (informāciju) par DzĪB "/nosaukums/" veiktās samaksas summu par DzĪB "/nosaukums/" 2011.gadā saņemto juridisko palīdzību.

03.10.2017. atbildētājs sniedzis atbildi uz 04.09.2017. iesniegumu, norādot, ka tā kā prasītājs, nav dzīvokļu īpašnieku biedrības biedrs, viņam nav tiesību šādu informāciju pieprasīt. Papildus norādīts, ka biedrības rīcībā nav šādas atskaites (21.lapa).

Civilprocesa likuma 96.panta otrā daļa noteic, ka fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

No Tiesu informatīvās sistēmas redzams, ka ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2017.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr. C29 6391 15, konstatēts, ka atskaite par 2011.gadā dzīvojamās mājas apsaimniekošanā saņemtajiem un izlietotajiem naudas līdzekļiem prasītājam /pers. A/ jau ir izsniegta, iepriekšējam apsaimniekotājam DzīKS "/nosaukums/" 2012.gada 14.augustā nosūtot viņam Ieņēmumu un izdevumu atskaiti ierakstītā pasta sūtījumā. /pers. A/ norādītais, ka viņš šādu atskaiti nav saņēmis, ir viņa subjektīvs apgalvojums, par ko lietā ticami pierādījumu nav iesniegti un saprātīgs skaidrojums nav sniegts. Tiesa atzinusi, ka konkrētajā gadījumā DzĪB "/nosaukums/" nav pienākums atkārtoti sniegt prasītājam informāciju par līdzekļu izlietojumu par dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanu un apsaimniekošanu 2011.gadā, jo /pers. A/ šādu informāciju ir saņēmis. Gadījumā, ja sakarā ar laika notecējumu prasītājs šo faktu ir aizmirsis vai atskaiti nozaudējis, viņam ir iespējams ar to iepazīties izskatāmās lietas materiālos, t.sk., izmantot Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības izdarīt no dokumenta izrakstus un izgatavot kopijas.

/pers. A/ prasība noraidīta.

Spriedums stājies likumīgā spēkā 2018.gada 22.februārī.

Ar šo spriedumu ir nodibināts, ka atskaite par 2011.gadā dzīvojamās mājas apsaimniekošanā saņemtajiem un izlietotajiem naudas līdzekļiem prasītājam /pers. A/ jau ir izsniegta 2012.gadā un to ir izsniegusi DzīKS "/nosaukums/".

Lai arī prasības priekšmets šajā lietā ir prasītāja tiesība saņemt informāciju par 2011.gadā izlietotajiem naudas līdzekļiem par juridiskās palīdzības saņemšanu, kas ir viena no kopējo mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas izdevumu sastāvdaļām un par ko atskaite viņam ir jau izsniegta, prasītājs ieskatā, viņam ir tiesības uz tiesas aizsardzību, jo atskaitē par 2011.gadā dzīvojamās mājas apsaimniekošanā saņemtajiem un izlietotajiem naudas līdzekļiem (lietas 69.lapa) atspoguļotā informācija ir nepatiesa. Viņam ir zināms, ka civillietā Nr. C29 4093 10 ir izmantota juridiskā palīdzība. Normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iepriekšējam pārvaldniekam dokumenti bija jānodod un tagadējam pārvaldniekam šāda informācija prasītājam jāsniedz.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta pirmajā daļā noteikts, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas nodrošināšana ir dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums. Atbilstoši Dzīvokļu īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 7.punktam dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumu par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas formu. Līdz ar ko ir secināms, ka dzīvojamās mājas /adrese/, kopīpašnieki (dzīvokļu īpašnieki) ir izlēmuši kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanas pienākumus nodot atbildētājam.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta otrās daļas noteikumiem, dzīvokļa īpašums kā lietu kopība sastāv no atsevišķa īpašuma un attiecīgas kopīpašuma domājamās daļas, kas nav

tiesiski atdalāma. Savukārt, Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmajā daļā izskaidrots, kas veido kopīpašumā esošo daļu.

Nav šaubu, ka prasītājs, tāpat kā citi dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieki, ir dzīvojamās mājas /adrese/, īpašnieks, jo tas izriet no Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 1.panta 2.punkta noteikumiem, kur skaidroti likumā lietotie termini, nosakot, ka dzīvojamās mājas īpašnieks ir arī dzīvokļa īpašuma īpašnieks, un Dzīvokļa īpašuma likuma 2.panta otrās daļas un 4.panta pirmās daļas.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 9.panta 6.punktam un 10.panta 1.punktam prasītājam kā dzīvokļa īpašniekam ir gan tiesības, gan pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā.

Tādējādi dzīvokļa īpašniekam ir jābūt nodrošinātām tiesībām iegūt to informāciju, kas attiecas uz mājas pārvadīšanu un apsaimniekošanu. Prasītājam kā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas īpašniekam ir tiesības prasīt un saņemt no pārvaldnieka pārskatu par Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā noteiktajiem pārvaldnieka veiktajiem pārvaldīšanas uzdevumiem, tajā skaitā, pārskatu par pārvaldniekam nodotu finanšu līdzekļu un mantas izlietošanu.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 2.apakšpunktā norādītas tādas

obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības kā attiecīgā gada budžeta projekta sagatavošana, finanšu uzskaites organizēšana.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.panta otrajā daļā noteikts, ka pārvaldnieka pienākums ir vismaz reizi gadā pārvaldīšanas līgumā noteiktā kārtībā rakstveidā sniegt pārskatu dzīvojamās mājas īpašniekam par šajā likumā noteiktajiem pārvaldnieka veiktajiem pārvaldīšanas uzdevumiem, tajā skaitā, pārskatu par pārvaldniekam nodota finanšu līdzekļu un mantas izlietošanu. No Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 14.panta panta otrās daļas izriet, ka pārvaldniekam ir pienākums [..] pēc dzīvojamās mājas īpašnieka pieprasījuma sniegt informāciju par jautājumiem, kas attiecas uz pārvaldīšanas uzdevumu. Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 15.panta trešajā daļā noteikts, ka ikvienas dzīvojamās mājas īpašnieka pilnvarotās personas pienākums ir sniegt dzīvojamās mājas īpašniekam pārskatu par uzdotā pārvaldīšanas uzdevuma izpildi.

Ievērojot norādīto, tiesa uzskata, ka prasītājam ir tiesības interesēties par izdevumiem, kas 2011.gadā izlietoti par konkrētu pozīciju, kā piemēram, par juridiskās palīdzības saņemšanu.

No dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokola Nr.1/13 secināms, ka pirms 2013.gada 1.decembra dzīvojamo māju pārvaldīja un apsaimniekoja dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "/nosaukums/". Nav strīda, ka atbildētājs Uzņēmumu reģistrā reģistrēts 2013.gada 20.novembrī.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta 1.punktam viens no dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principiem ir pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajai daļai viena no obligāti

veicamajām pārvaldīšanas darbībām ir finanšu uzskaites organizēšana.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 12.pantā noteikta no pārvaldīšanas līguma izrietošo saistību un lietu pārņemšana. Minētā panta pirmajā daļā

noteikts, ka no pārvaldīšanas līguma izrietošās saistības un lietas nododamas atbilstoši nodošanas – pieņemšanas aktam.

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 26.novembra spriedumā lietā Nr. C29654914 konstatēts, ka no lietas materiāliem pievienotā akta par dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas un apsaimniekošanas procesa nodošanu un pārņemšanu, izriet, ka 2013.gada 29.novembrī, pamatojoties uz dzīvojamās mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku 2013.gada 28.novembra lēmuma pamata dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "/nosaukums/" nodod un dzīvokļu īpašnieku biedrība "/nosaukums/" pieņem ar dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas un apsaimniekošanas procesu. Nododot un pārņemot dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanas un apsaimniekošanas procesu dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "/nosaukums/" vienlaicīgi nodod dzīvokļu īpašnieku biedrībai "/nosaukums/" dzīvojamās mājas /adrese/, mājas lietu, valsts karogu un atslēgas no koplietošanas telpām; nodod dzīvokļu īpašnieku biedrībai "/nosaukums/" dzīvojamā mājas /adrese/, dzīvokļu īpašnieku parāda saistības pret dzīvokļu īpašnieku kooperatīvo sabiedrību "/nosaukums/" saskaņā ar debitoru parādnieku sarakstu. No 2013.gada 1.decembra visu atbildību par dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanu un apsaimniekošanu uzņēmās DzĪB "/nosaukums/".

Tātad ar minēto spriedumu konstatēts, ka atbildētājam 2013.gada 29.novembrī dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "/nosaukums/" ir nodevusi atbildētājam mājas lietu.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 8.pantam mājas lietai ir jābūt pievienotiem ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītiem dokumentiem, tai skaitā budžeta pārskatiem. Līdz ar to atbildētājam pēc dzīvokļa īpašnieka pieprasījuma ir pienākums sniegt informāciju, kas saistīta ar pārvaldīšanas uzdevuma izpildi arī par laika periodu, kad tas vēl nepildīja pārvaldnieka pienākumus, ja šāda informācija kopā ar mājas lietu tam ir nodota.

No 2013.gada 29.novembra akta par fakta konstatāciju redzams, ka dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "/nosaukums/" DzĪB "/nosaukums/" nodevusi mapi ar dokumentiem, mapes nosaukums "Māja lieta", kā arī norādīti mapē esošie dokumenti (lietas 71.lapa).

No minētā dokumenta nav redzams, ka atbildētājam būtu nodota informācija par 2011.gadā izlietotajiem līdzekļiem dzīvojamā mājas /adrese/, par juridiskās palīdzības saņemšanu.

Tiesa ņem vērā, ka atbildētājam nav iespējams pierādīt negatīvu, proti, faktu, ka viņa rīcībā nav prasītāja pieprasītās informācijas.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja rīcībā objektīvi var nebūt informācijas par izlietotajiem līdzekļiem par juridiskās palīdzības saņemšanu par periodu, kad DzĪB "/nosaukums/" nebija dzīvojamās mājas pārvaldnieks, bet apsaimniekošanas funkcijas veica dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība „/nosaukums/", ja iepriekšējais apsaimniekotājs šādu informāciju atbildētājam nav nodevis.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normām dzīvokļa īpašniekam ir tiesības pieprasīt no apsaimniekotāja ziņas par pārvaldīšanas uzdevuma izpildi, tajā skaitā par izlietotajiem līdzekļiem dzīvojamās mājas apsaimniekošanā, kas ir saistīta ar paša apsaimniekotāja rīcību vai arī, ja ir skaidri zināms, ka šāda informācija ir nodota apsaimniekotāja rīcībā.

Tiesa atzīst, ka tiesas spriedumam jābūt izpildāmam. Uzliekot pienākumu atbildētājam sniegt informāciju par periodu, kurā tas nebija dzīvojamās mājas pārvaldnieks un apsaimniekotājs, tiesas ieskatā atbildētājam nepamatoti tiktu uzlikts pienākums sniegt informāciju, kuras nav tā rīcībā.

Tā kā ar tiesas spriedumu ir nodibināts, ka jau 2012.gadā prasītājam atskaite par 2011.gadā dzīvojamās mājas apsaimniekošanā saņemtajiem un izlietotajiem naudas līdzekļiem ir izsniegta, prasītājam nebija šķēršļu šo jautājumu risināt ar kooperatīvo sabiedrību.

Tiesību pārņēmējam nav iespējams izsniegt atskaiti par to, kas atskaitē nav minēts.

Turklāt atskaitē par 2011.gadā dzīvojamās mājas apsaimniekošanā saņemtajiem un izlietotajiem naudas līdzekļiem pozīcija "juridiskie pakalpojumi" nav ietverta, bet pozīcijā neplānotie izdevumi "tiesvedība" 2011.gadā izdevumi nav bijuši.

Tiesa atzīst, ka prasītāja prasība par pienākuma uzlikšanu atbildētājam izsniegt viņam atskaiti par 2011.gadā izlietotajiem līdzekļiem par juridiskās palīdzības saņemšanu dzīvojamās mājas /adrese/, ir nepamatota un noraidāma.

Uzskatot, ka minētie argumenti ir par pamatu prasības noraidīšanai, kā arī ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas attiecībā uz tiesas pienākumu argumentēt spriedumu, kur vienlaikus atzīts, ka ar šo pienākumu nav jāsaprot prasība tiesai detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk. ECT 1994.gada 19.aprīļa spriedumu "Van de Hurk v. The Netherlands" 61.punkts*) tiesa atzīst par iespējamu nevērtēt pārējos prasītāja un atbildētāja argumentus. Tiesai ir jāuzklausa visi argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. ECT komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu lietā Nr.10153/82*).

[6] Prasītājs uzskata, ka ir pamats atlīdzināt prasītājam morālo kaitējumu, lai sniegtu taisnīgu atlīdzinājumu par sagādātajām ciešanām un pārdzīvojumiem, kā arī preventīvi novērstu turpmākos aizskārumus no atbildētāja puses. Prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzināšanu prasītājs pamatojis ar Civillikuma 1635.pantu.

Satversmes 92.pantā noteikts, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu. Satversmes 92.pantā noteiktā atbilstīgā atlīdzinājuma pamatmērķis ir ar tiesisko aizsardzības līdzekļu palīdzību pēc iespējas atjaunot iepriekšējo tiesisko situāciju (*sk. Latvijas Republikas Satversmes komentāri. VIII nodaļa. Cilvēka pamattiesības. Autoru kolektīvs prof. R.Baloža zinātniskā vadībā.- Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2011., 157.lpp.*).

Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo un otro daļu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Nekonstatējot atbildētāja rīcībā pret prasītāju vērstas prettiesiskas darbības par nepamatotu un noraidāmu atzīstama arī prasība par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu. Tiesa nav nodibinājusi prasītāja tiesību aizskārumu no atbildētāja puses, kas ir obligāts priekšnosacījums morālā kaitējuma atlīdzības piedziņai (*sk. K.Torgāns.Saistību tiesības. II daļa. Mācību grāmata. -Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 271 lpp.).*

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta otrās daļas noteikumiem, ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Civilprocesa likuma 42.panta otrās daļas izpratnē par tiesas izdevumiem, kas nav samaksāti iepriekš, nav uzskatāmi tiesas izdevumi, no kuru samaksas prasītājs bija atbrīvots.

Iesniedzot prasības pieteikumu tiesā, prasītājs bija daļēji atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu. Ņemot vērā, ka prasība noraidīta pilnā apmērā, nesamaksātos tiesas izdevumus uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 190.,193.pantu, tiesa

nosprieda

Noraidīt /pers. A/ prasību pret DzĪB "/nosaukums/" par pienākuma izpildi un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2019.gada 11.oktobra, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese I.Ušakova